

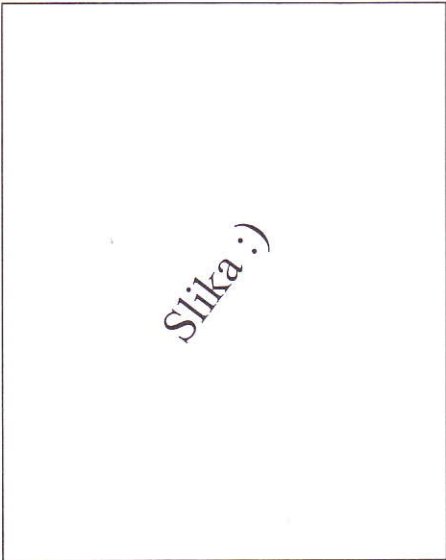

Mladika

Gimnazija Ledina | Mladika | številka 1 | šolsko leto 2005/06 | Ni za prosto prodajo | <http://mladika.ledina.org>

1

Slika :)

Uvodnik

Šolsko leto je že v polnem teku, dočakali smo že prve počitnice. Ja, letos se je na Ledini veliko dogajal! Dobili smo kadišnico, novega podpredsednika, nove fazane... In tudi prva številka Mladike je tu rekordno hitro! Tudi uredništvo Mladike je letos spremenjeno. Imamo veliko novih članov, večinoma fazank! Pridne so te tamale iz 1. g.

Ko sem se prve šolske dni sprehajala po hodniku, sem se začela zavedati, da vse enkrat mine! Minejo zabavne razredne ure, minejo dirke po veličastnih stopniščih Ledine...Vse to je minilo za zdaj že bivše četrte letnike, ki so nas zapustili. Slava jim! No, dobili pa smo nadomestek, fazane!

V glavnem, dragi fazani, upam, da vam je Ledina všeč, da vas profesorji niso preveč prestrašili (sej v resnici so čist prijazni, razumevajoči) in da se zavedate, da ste na najbolj mega, super, bombastični gimnaziji, kar jih je! Spoštujte Ledino in ona bo spoštovala vas! Četrtem letnikom želim, da bi bilo to njihovo zadnje leto na Ledini nepozabno, nažurajte se ga, kokr se da!

V glavnem, poskušajte se prebit do konca brez kakšnih hujših posledic, ne obupavajte prehitro! Kmalu bodo prišli Miklavž, Dedek Mraz, Božiček, kmalu bo maj im kmalu bojo počitnice! Sicer se pa do takrat kej oglasm! Uživajte v branju!

M.G. ma vas rada!

Vsebina

Uvodnik	3
Vsebina	4

PRIREDITVE	
Krst fazanov	5

INTERVJU	
Mitja Gregorič	5
Anže Završ	6
Frau Steharnig	7

KULTURA	
Grafiti	7
Miss Slovenije	9
Festival znanost v filmu	10

ZA BISTRE	
Križanka	12

IZLETI	
Benetke	13
Ekскурzija	14

RAZMIŠLJANJA	
Jezik	15
Frrrrrrrrrr	15

RAZNO	
Do nazga	15
Prošnja za g. ravnatelja	17
Volični cirkus 2005	17
Vici	17
Kazen	18

ŠPORT	
Slovenija gre naprej I.	18
Slovenija gre naprej II.	19
Šport na Gimnaziji Ledina	19

MODA	
Letos so moderni jahalci	
ali eskimski škornji	21
Derdlorksi	22
Manikura ali oaza za roke	22

RECEPTI	
Čokoladna pena	23
Zobna pasta	23

UMETNOST	
Poezija	24

IZVEN ŠOLSKIH ZIDOV	
Angleško-nemški tabor	25

Mentorica
prof. Nadja Gliha

Glavni urednik
Bogdan Petrovčič

Odgovorna urednica
Mali grmiček (M.G.)

Novinarji
Bacci
Bajaderce
Basketgirl
Bogdan Petrovčič
Invisible
Just me
Mali grmiček
Morski želodek
Smajli

Oblikovanje in prelom strani
Dejan Dežman
Žiga Emeršič

Naslovnica
Ema Jeras

Krst fazanov

Kot vas večina ve, smo se v četrtek, 29.9., fazani zaobljubili, da bomo spoštovali šolski red, starejšim pisali opravičila, jim kupovali kavo, čistili stranišča...

A še preden smo prišli do zaobljube, smo morali izpolniti uraden del krsta. Za tiste, ki so bili na odru, ni bil preveč lahek, za tiste, ki so vse skupaj opazovali, pa grozno zabaven. Prva naloga je bila poljub preko špageta. Na enem koncu špageta fant, na drugem punca, nato pa smo samo še čakali, kdaj bo prišel na vrsto poljub. In bilo jih je... veliki. Potem ko so zamenjali pare, pa celo med dvema fantoma...

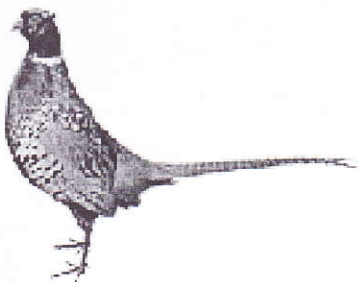
Nato smo jedli kokice s poprom in solze so tekle v potokih. Plesali smo polko z banano v ustih, dokler nam niso vse banane popadle po tleh. Basali smo se z bobi palčkami. Nekateri so imeli velike probleme in skoraj pobruhalo oder. S šumečimi tabletkami v ustih smo peli: »Telebajski smo, veselo skačemo, lahkini nog...« Iz svojih oblačil smo morali napraviti najdaljšo verigo. Kljub pobudi publike si punce nismo slekle zgornjega dela oblačila, saj res nismo želele le z nederčkom skakati po odru. Ostale pa smo brez nogavic, ki jih tudi kasneje nismo dobile nazaj, saj so bile očitno nekomu tako všeč, da jih je kar obdržal.

Fantje so plesali tudi striptiz. Do finala sta prišla Šušu (shake it that ass) in nekdo, ki je bil celo tako pogumen, da se je slekel do spodnjih hlačk. Zadnja naloga je bila, kako bi jajce pripeljali skozi eno hlačnico v drugo. Nekatera dekleta so se zmedla in niso vedela več, katero jajce držijo v roki.

S tem se je končal uradni del krsta in začel after party, ki pa ga je vsak doživel po svoje. Pa nasvidenje do naslednje fazanarijade!

Bacci

Opomba M.G.: Ja, so se kar izkazal tele fazani. Upam, da upoštevajo zaobljubo. Sicer pa sta v življenju dve stvari, ki jih ne moreš izbirati, družina in fazani!

Mitja Gregorič

INTERVJU Z MITJO GREGORIČEM, PREDSEDNIKOM DIJAŠKE SKUPNOSTI

Opiši delo dijaške skupnosti in na kratko predstavi njeno delovanje!

Vse kar poteka v naši dijaški skupnosti, se začne z volitvami za podpredsednika. Vsako novo šolsko leto, ponavadi septembra, potekajo volitve, katerih se lahko udeležijo vsi dijaki naše gimnazije. Lanskoletni predsednik tako postane predsednik. V primeru, da je za podpredsednika bil izvoljen dijak drugega letnika, postane le-ta predsednik v tretjem in ima mandat do konca šolanja na naši gimnaziji. Celotno dijaško skupnost torej sestavljajo: predsednik in podpredsednik ter predstavniki oddelkov 4., 3., 2., in 1. letnika. Skupnost skrbi za medsebojno pomoč, socialno problematiko, obiskovanje pouka, zdravje, družabno življenje, prehrano in kulturno dejavnost na šoli.

Kakšno je tvoje mnenje o novoizvoljenem podpredsedniku, ki bo naslednje leto zasedel tvoje mesto?

Kaj praviš na proteste, ko so bili znani rezultati?
S podpredsednikom sem zadovoljen. Poznam ga že dalj časa. Prepričan sem, da bova dobro sodelovala. Tudi naslednje leto, ko bo zasedel mesto predsednika, mislim, da bo nadaljeval, kar sem sam začel. Protesti pa mislim, da so prihajali s strani protikandidatov, to je bilo za pričakovati.

Še nekaj o krstu »fazanov«. Je stekel po pričakovanju? Kaj ti je ostalo najbolj v spominu? Smo »fazančki« dobro opravili svoje naloge?

Krst je bil po mojem mnenju super. Lahko ste zadovoljni, da ste letos imeli dobre organizatorje. Večjih zapletov ni bilo, kljub temu da so bile manjše težave, ki pa smo jih uspeli z improviziranjem. Fazani pa niste izpolnili vseh pričakovanj. V parih igrah ste me razočarali. Mislim, da si boste vseeno več upali. Najbolj mi je pa ostalo v spominu, kako ste me gledali, ko sem stal na odru in boječe pričakovali, kaj bom povedal.

JUST_ME

Anže Zavrl

INTERVJU Z ANŽETOM ZAVRLOM, NOVOIZVOLJENIM PODPRESEDNIKOM DIJAŠKE SKUPNOSTI

Kako bi se opisal s tremi besedami?

Družaben, prijazen, komunikativen.

Ali je bila zmaga pričakovana? Kako bi jo komentiral? Kaj misliš, da je bilo odločilnega pomena?

Ne, zmaga ni bila pričakovana, moja protikandidata sta bila oba zelo konkurenčna, kaj je bilo odločilnega pomena, pa mislim, da ni vprašanje zame, pač pa za volivce.

Kako bi komentiral bojkot proti sebi?

Hm... jz v bistvu ne vem, kdo je to lepil in pisal po šoli, vendar mislim, da so to neki primitivci, pač ljudje, ki imajo preveč časa in premalo dela.

Kaj točno pomeni tvoj slogan »ANŽE ZA VSE«?

Predvsem pomeni, da znam prisluhniti vsem predlogom, pripombam... torej sem dostopen za vse, ki so volili zame.

(Hm... ja, kaj pa za tiste, ki niso?!)

Kakšni so tvoji načrti, ki jih nameravaš izpolniti v mandatu?

Ja, v bistvu nekaj načrtov ravno nisem imel, kot sem že rekel, sem dostopen za vse želje oz. predloge.

SPLOŠNA RAZGLEDANOST

Kdaj je Kolumb odkril Ameriko?

1492

Kdo je evropski poslanec Slovenije?

Ej ne vem... (steče v svoj razred)...

Men se zdi, da Borut Pahor.

Kdo je državni prvak v hokeju na ledu?

Jesenice... a so?

S čim se konča dan in začne noč?

Z dobro voljo.

SVEGA & SVAŠTA

Union ali Laško? Zakaj?

Laško, zato ker ne pijem soka.

Kaj storiš v primeru potresa?

Bežim... pod stol, mizo... paniko zaženem!

nadaljevanje ->

Ali si za EU ali proti? Zakaj?

Am... kva jz vem... recimo, da za. Zarad tega, da smo vsi narodi bolj združeni med sabo.

Kakšne barve so tvoje najljubše nogavice?

Hm... žametno rjave, škrlatne - super so te...

Ali bo to, da si bil izvoljen, kaj vplivalo na tvojo glasbeno kariero?

Anže: Na glasbeno kariero? Eh, ne, nič ne vpliva.

Anžetov frend: Kva lažeš? :-)

Anže: :-)

Povej nam še nekaj o vašem ansamblu (kakšno glasbo izvajate, koliko vas šteje, kdaj in kje vas lahko vidimo?)

Skupino sestavljamo trije fantje, stari 17, 19 in 19. Izvajamo zabavno in narodno-zabavno glasbo, Posnel smo že 3 komade, zdej se bomo pojavili tudi na televiziji in sicer v oddaji, ki jo vodi Natalija Verboten, mislim, da čez mesec. Točen datum boste še zvedli, bom poskušal promovirati s plakati :-).

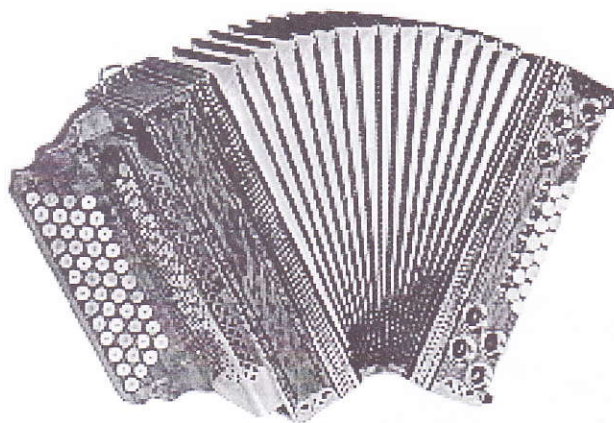
Tvoja najljubša žival? Zakaj?

Pes... ja zato, ker je vs čas zvest svojemu lastniku, imam pa ga tudi sam - bernskega planšarja z imenom Čenča.

Še zadnje vprašanje: Si samski?

Anže: Ne, nism.

* JUST_ME* & SMAJLI

Frau Steharnig

Naša šola je ena od redkih, ki imajo asistente za tuje jezike iz tujine. Iz Avstrije je k nam prišla Frau Steharnig, ki nam je zelo popestrila ure nemščine. Ker nas je zanimalo, zakaj je izbrala ravno našo šolo in kako ji je všeč, smo z njo napravili kratek intervju.

Können Sie sich kurz vorstellen?

Ja, Steharnig ist mein Nachname.

Wie das, dass sie gerade an unsere Schule gekommen sind und warum?

Es war mein außerordentlicher Wunsch und in der Endphase hatte ich die Wahl zwischen Kranj und Ljubljana und da habe ich mich für die Metropole entschieden.

Wie gefällt es Ihnen hier? Was gefällt Ihnen an Ledi- na am meisten und was stört Sie am meisten?

Es ist wahnsinnig spannend, so viele Jugendliche in so kurzer Zeit kennen zu lernen und mit ihnen zu arbeiten. Ich genieße es hier bei euch zu sein. Ich werde mich wohl auch mit einem Graffiti an der Schulmauer verabschieden müssen.

Wie finden Sie die Schüler?

Toll, sehr sympathische Jugendliche, die Schule ist ihr Lebensinhalt und sie lieben die deutsche Sprache.

Ist Ihnen in einer Klasse schon etwas ganz Lustiges oder Witziges passiert?

Ja, in einer ersten Klasse haben wir über deutsche Nachnamen gesprochen und beim Nachnamen Fischer erwähne ich als Beispiel Joschka Fischer, den deutschen Außenminister und plötzlich beginnen alle zu lachen. Nachdem mich prof. Nadja Gliha aufgeklärt hat, durfte ich auch lachen.

Wie gefällt Ihnen Ljubljana?

Seit ich mit dem Rad zur Schule fahre, viel viel besser. Die Altstadt ist wunderschön und der Obst- und Gemüsemarkt liegt mir besonders am Herzen.

Welche Musik hören Sie?

Hm, also Punk und Heavymetal sind nicht so mein Ding, ansonsten quer durch den Gemüsegarten.

Kennen Sie die slowenische Hymne?

Ja, aber sicher doch...

Glauben sie an NLPs?

Was ist das, was neurolinguistisches? Nein, das ist ein unbekanntes Flugobjekt. Also, ein UFO, ja, ich gebe die Hoffnung nicht auf.

nadaljevanje ->

Was ist die verrückteste Sache, die Sie in ihrem Leben gemacht haben?

Mich als Sprachassistentin in Slowenien zu bewerben.

Gibt es eine Mega Solaruhr?

Ja, im Lehrbuch Stufen 1, auf der Seite 93.

M.G.

kultura

Graffiti

Prvi sodobni slovenski graffiti so se pojavili v obdobju panka, konec sedemdesetih let, ko se je pod vplivom angleškega in ameriškega dogajanja razvila prva prava rokowska subkultura pri nas.. Na grafite je oblast gledala kot na pojav, ki presega meje vsake tolerantnosti, graffiti pa so izginjali čez noč. Grafitarji so bili, če so jih izsledili, vztrajno preganjani osumljenci iz policijskih dosjejev, izpostavljeni budnemu nadzoru in nenapovedanim obiskom.

Osnovni moto mnogih tovrstnih ustvarjalcev je, da grafit najprej oblikuješ v skicirni knjigi, potem pa, kot pravi eden izmed njih, greš izbruhat svojo noro, ustvarjalno, neobzdrano, potlačeno dušo na izbrani prostor. V Ameriki je bilo to sprva podzemlje, kjer so grafitarski artisti skušali polepšati pročelja vlakov. Pri nas so podzemne železnice nadomestili podhodi, ozke ulice med stanovanjskimi bloki in celo nedokončani poslovni objekti...

Aktivnih grafitarjev je približno dvajset. Večinoma so to fantje, stari od 12 do 30 let. Največ adrenalina pri ustvarjanju pokurijo v najbolj izpostavljenih predelih kot so na primer središče mesta, pročelja javnih zgradb in vlakov. Poleg alpinističnih izkušenj za premagovanje žlebov in obvladovanja teka čez ovire izkušeni grafitarji priporočajo grafitiranje med drugo in četrto uro zjutraj. Takrat je po njihovih izkušnjah gostota prometa najmanjša in posledično največ verjetnosti, da bo ustvarjanje potekalo brez vznemirjanja mimoidočih.

SLOGOVNA RAZNOLIKOST

Razvijanje novih sprejarskih trikov je bilo od preteklosti do danes precej počasno in je temeljilo na medsebojnem učenju. Grafitarji uporabljajo sedem osnovnih oblik pisanja, ki se razlikujejo po zapletenosti, postavitvi, velikosti in uporabi materialov. Začetniki se sprva pogosto preizkušajo v izpisovanju "tagov" oziroma svojih vzdevkov in umetniških imen, ki jim zagotavljajo anonimnost in novo identiteto. Pomen teh navideznih kracarjev je, da prekrijejo čim več najbolj nenavadnih in navadnih lokacij ter s tem postanejo opaženi od drugih "tagerjev". Najdemo jih praktično povsod, in sicer na smetnjakih, klopih v parkih, uličnih svetilkah in navsezadnje na raznovrstnih javnih WC-jih.

"Throw up" je dvobarvna, slogovno malo bolj dodelana oblika imena, ki že nakazuje ustvarjalčev slog in izraz. Z več barvami, zapletenejšo tehniko in 3-D efektom pa nastane "piece". To je že precej zahtevna poslikava, za katero je lahko potrebnih kar nekaj ur dela. Druge oblike se razlikujejo glede na tip, velikost in dolžino poslikave. Ameriške vlake so najpogostejše krasili s poslikavami "whole-car". Gre za poslikavo, ki navadno zajame ce-

lotno višino vlaka. "Production" se od teh oblik razlikuje po tem, da so poleg slogovno oblikovanih črk k umetnini dodani še liki živali, ljudi in ozadje. Tovrstna stenska poslikava je navadno stvaritev skupine grafitarjev. Pri oblikovanju grafitov je najpomembnejši avtorjev slog, ta se izraža v posameznikovem oblikovanju črk in načinu, kako jih dopolnjuje in povezuje v celoto. Najbolj znane so tipografije "3-D" efekta, "wild style" oziroma divji slog in številni dizajni črk, ki vsebujejo zvezde, zastave, puščice, dolarske simbole.

VSEBINSKI IZLIV

Kot odziv na rasno nestrpnost so se v zadnjem času v središču Ljubljane pojavili grafiti, ki pozivajo k večji rasni strpnosti. To so: POZOR VISOKA NESTRPNOST; NESTRPNOST RAUS; CENTER ZA ODSTRANJEVANJE POLITIKOV; SLOVENEK, SI ŽE KDAJ BEŽAL?; NASILJE NIMA KONCA ... PAMET V GLAVO! V zadnjih nekaj letih se v središčih mest, pojavljajo lezbični grafiti. Najbolj znani so OPROSTI MAMA. NIČ VNUKOV; LJUBIM PREDIGRO Z MOJCO s podpisom Anja; NAMOČI ME V MED IN ME VRŽI LEZBIJKAM s podpisom Maja; LEZBIJKE SE IMAMO FAJN; MOŽ ME VARA Z DRUGO, JAZ PA NJEGA S TRETJO; ČASTIVA CELO MESTO S ŠAMPANJCEM TAKOJ, KO SE BOVA POROČILI s podpisom Anica + Marija (zaročenki); RADA SLAČIM MARIJIN RDEČI MODRČEK ... s podpisom Anica in narisanim simbolom za lezbištvo, LESBIANS ON THE STREET. WATCH OUT... Precej grafitov se navezuje na alkohol in opojna sredstva. Pri nas se največ tovrstnih grafitov

navezuje na uživanje marihuane. Najzanimivejši izmed njih so: JOINT US; LIFE IS LIKE A BOX OF BIER. YOU NEVER KNOW HOW DRUNK WILL YOU BE; SRNA - AUŠ KILO TRAVE?; BOG VIDI GREH VSEPOVSOD, AMPAK ŠE VEDNO SE LAHKO SKRIJEM V STEKLENIČO PIVA in dopisano ALI UVJEK UNION JE ZAKON; HOPLA KONOPLJA; YOUR ONLY FRIEND UNTIL THE END z narisanim listom marihuane; THE DOPE JUST AINT WHAT IT USED TO BE; BOLJE BITI PIJAN NEGO PLAVI ORKESTAR; LEA, TI SI ŠE MLADA s podpisom THC;...

Nacionalno-državne grafite uvrščamo med politične grafite. Za tovrstne grafite je precej pomemben čas nastanka, saj so izraz trenutnega političnega dogajanja. Zanje je značilno, da imajo v tem okolju in času popolnoma drug pomen, kot bi ga imeli v nekem drugem. Grafiti, ki izražajo negativna stališča do priseljencev iz nekdanjih jugoslovanskih republik so: MRZIM BUREK, NARE-

DIMO TO ZEMLJO SPET SLOVENSKO. Grafiti kontra Sloveniji pa so: SPALIMO SLOVENIJO; SLOVENIJA JE GOVNO...

Največ športno-navijaških grafitov najdemo v okolici stadionov in v bližini športnih igrišč, kjer navadno potekajo različne športne prireditve. Grafitarsko najaktivnejša navijaška kluba sta Green Dragons in Viole. Pisanje grafitov je za navijače različnih klubov eden izmed načinov komunikacije. S pisanjem po zidovih, zlasti v času tekem, pogosto izražajo stališča do drugih navijaških klubov in do moštev, za katera navijajo. Tovrstni grafiti so: SOVRAŽIM MARIBOR IN VIOLE, SOVRAŽIM CELO POHORJE IN ZDAJ GREMO S SEKIRO V ROKI IN POKLALI BOMO ŠTAJERCE; EXIT THE DRAGONS; SLO : FRA - 2 : 3 @ SODNIK PODKUPLJEN (LOPOV, PUJS, PIČKA TI MATERNA KREten UŠIV); VRATITE NAM DINAMO s podpisom BBB; DINAMO FOREVER; OLIMPIJA; ONE LOVE - DINAMO BAD BLUE BOYS.

Politični grafiti najpogosteje ustrezajo aktualnim družbenim vprašanjem, zaradi česar jim lahko vsaj približno določimo čas nastanka. Njihova posebnost je javni linč, saj praktično nikoli ne prizanašajo politikom. Gre za grafite, kot so: CLINTON GO HOME; JANŠA ŠPECKAHLA; VLADA SMRDI; NIČ NE PRETIRAVAM, ČE PRAVIM, DA S SISTEMOM NEKI NE ŠTIMA; JANŠA FOREVER; RODE = JANŠA = PETERLE = PODOBNIK = DEBIL; SVETI KUČAN SLOVENIJO SPAŠAVA; JELINČIČ LJUBI IZBEGlice, CIGANI PA SO DELOVNI NAROD; JEBEŠ DEMOKRACIJO, ITAK JE NIHČE NE RAZUME; SAMO LUTKE GREJO NA VOLITVE; VEČNOST NI VEČNA! RELIGIJA JE OPIJ ZA LJUDI! Ter prečrtano opij in dopisano KUČAN; PRIŠEL JE ČAS SLOVES (TONE ANDERLIČ) ...

Nekateri izvorni grafiti, ki jih težko uvrstimo po vsebini, čeprav marsikateremu mimoidočemu popestrijo dan, pa so: ROKI ČESEN JE MOJ JEBAČ! ter v oklepaju (JEST MALI ALI JE TEHNIČAR); ŠEL SEM SRAT, PA SEM ZAKINKAL NA WC-ju; HA, HA NIKOLI ME NE BOSTE DOB ...; FUŽINE, GIBANJE NA LASTNO ODGOVORNOST ter pripisano OPUSTITE UPE, VI, KI VSTOPATE; TOVARNE DELAVCEM, ČAS LENUHOM; BOG JE IDOL ... RELIGIJE OMEJUJEJO BOGA; BOLJE BITI PIJAN NEGO PLAVI ORKESTAR; KINO JE ORODJE MISLI; NE JE VARNEJŠI OD KONDOMA ...

by: invisible

Miss Slovenije 2005

V velikem pričakovanju smo čakali na jubilejen, kar 10. izbor »najlepše« Slovenke, saj so nam mediji obljubljali »...vrhunski spektakel z bleščečo scenografijo, pestro koreografijo, razgibanim scenarijem ter številnimi zanimivimi glasbenimi gosti...«, toda prireditev je bila vse prej kot to. Doživeli smo t.i. totalno polomijo.

Najprej naj popljuvam sceno, ki naj bi kao spominjala na poletje, s skromno velikim odrom in obešenimi trakovi... res bleščeče, ni kaj. Potem voditelja... sploh g. Romih, ki je s svojimi dolgoveznimi a nič zanimivo izbranimi besedami poskušal delovati humoristično (čeprav neopazno) z vidno napiflanim tekstom in nič improvizacije.

Morda je bolj profesionalno delovala njegova sovoditeljica Nina Vidovič, vendar je bila skoraj vso prireditev v zaodru.

Sedaj pa sama prireditev: Začetek me je bolj kot na spektakel opomnil na vaško veselico, saj so (sicer simpatični, vendar na ravno v ta namen dobro izbrani) Atomik harmonik z ritmom polke zvalili »lepotice« na prvo predstavitev.

Kandidatke - postavne, nekaj je bilo malo bolj izstopajočih, vendar neke posebnosti, da bi si res zaslužila naziv miss Slovenije, nisem na prvi pogled opazila pri nobeni. Tudi koreografija ni bila nič posebnega - pač štorkljasti spre-

hodi po odru gor pa dol (še teh nekatera dekleta niso znala izvesti, ne da bi se spotaknila). Da o odgovorih na vprašanja ne govorim...res totalna tema (jz se na njihovem mestu ne bi več kazala v javnosti).

Še nekaj besed o glasbenih gostih, ki so v nasprotju z lanskoletnimi istoimenskimi prireditvami vse prej kot navdušili. Neznana imena (Rudolf Gas?), bedni komadi in pri nekaterih dobesečno grozna kostumografija (npr. Make up 2 in njihova vampirska oprava)...

Potem pa... »important moment«... razglasitev zmagovalke, torej tiste, ki je najbolj prepričala žirijo in gledalce »...in miss Slovenije je...SANJA GROHAR!!!« Sledile so vse namišljene solze in vidno hlinjena presenečenja, kot smo to že navajeni. Zmagovalka ni bila ravno po mojem okusu, manjka pa ji tudi nekaj cm. Čeprav nima veliko možnosti, da sploh pride v finale, 10. decembra na miss sveta, ji vseeno (malo za šalo, malo za res) zaželimo veliko sreče na Kitajskem!!!

JUST_ME

Festival znanost v filmu

Izbor najboljših evropskih tv filmov za nagrado Midas

Festival se je odvijal 15. in 16. oktobra v kinu Dvor v Ljubljani. Organizatorji EuroPAWS so v okviru letošnjega festivala znanosti brezplačno prikazali osem filmov iz Velike Britanije, Avstrije, Belgije in Italije. Evrope. Mednarodna žirija je 28. novembra v Londonu podelila glavni dve nagradi Midas za najboljšo dramatizacijo resnične znanstvene zgodbe in za najboljšo izvirno delo, ki postavi znanost v vsakdanje življenje.

Posebnost letošnjega festivala je bila mladinska žirija, sestavljena iz devetih dijakov srednjih šol, ki so nagrado mladinske žirije

pripisali angleškemu filmu Kopenhagen.
Kopenhagen

Velika Britanija, 2003
Produkcija: BBC v sodelovanju s KCET
Režija: Howard Davies
Avtor drame: Michael Frayn

Film je okno v življenje poznanih fizikov Heisenberga in Bohra, ki sta delovala v času druge svetovne vojne. Zgodbo prikazuje kot preplet spominov obeh znanstvenikov in Bohrove žene. Film je drama, ki prikazuje težke odločitve, ki spremljajo razvoj in nastanek smrtonosne jedrske bombe. Predstavljeni sta nam dve obdobji: v prvem se znajdemo v letu Heisenbergovega obiska Bohra, v drugem obdobju pa opazujemo čas, ko se je celotna zgodba že končala.

Hawking

Velika Britanija, 2005
Produkcija BBC 2
Režija: Philip Martin
Scenarij: Peter Moffatt

Zgodba o avtorju teorije o nastanku vesolja in avtorju mnogih znanstvenih knjig predvsem na področju kvantne fizike Stephenu Hawkingu, ki so mu v obdobju odraščanja odkrili degenerativno boleznijo motoričnega nevrona. Zdravniki so mu pripisali le še dve leti življenja. Film prikazuje vse glavne podvige življenja enega izmed najbolj pametnih Zemljanov, od spoznavanja nastanka časa in materije do ideje velikega poka.

Prisluhni tišini

Velika Britanija, 2003
Produkcija: Zenith North za Channel 5 Broadcasting Ltd.
Režija: Tim Fywell
Scenarij: Timothy Prager

Televizijski film govori o delu gastroenterologa dr. Andrewa Wakefielda in njegovih sodelavcev v londonski bolnišnici, ki skušajo obupani materi pomagati, da končno pride do resnice pri iskanju vzroka za oviran razvoj svojega petletnega sina. Po težkih raziskavah odkrijejo simptome, povezane z avtizmom ter cepivom OMR proti ošpicam, mumpsu in rdečkam. Leta 1998 so dr. Wakefield in njegovi sodelavci objavili rezultate raziskave, ki je pokazala možnost povezave med cepivom OMR in obolenjem črevesja ter hudimi motnjami v vedenju in učnih sposobnostih nekaterih otrok.

Kalna voda

Belgija 2004
Produkcija: Tele Images International pour France 3
Režija: Luc Beraud

kultura

Avtor drame: Françoise Simpere

Drama se odvija v dveh delih in se izkaže kot prava moderna srhljivka. Clara Ceccaidi pelje hčer in njene prijateljice na obisk k dedku, ki živi na obali. Dan preživijo ob morju. Ko se vrnejo domov, se pričnejo odvijati tragične smrti otrok, ki so prišli v stik z vodo in, kot se po Clarinem nadaljnjem raziskovanju izkaže, v stik z nevarnimi algami. Nesrečna mati s kolegom Yannom prične reševati uganko o smrti svoje hčere in njenih prijateljic.

SPEČI VOHUN

Avstrija

Produkcija: Coop 99 Filmproduktion Wien

Režija: Benjamin Heisenberg

Scenarij: Benjamin Heisenberg

Film prikazuje nevarnosti terorizma, ki pesti današnji način življenja. Varnostna služba nastavi raziskovalca Johannes Merveldta, da bi se zbližal s teroristom Fridom Mandanijem, ki dela kot molekularni biolog v laboratoriju. S časoma postaneta prijatelja, a njuno prijateljstvo zbujajo pozornost tudi pri nadrejenih znanstvenikih. Johannes pesti tudi vprašanje, ali je Mandanij res kriv.

ČE... ČE BI NAS KLONIRANJE LAHKO OZDRAVILO

Velika Britanija 2003

Produkcija: BBC 2004

Režija: Jane Powell

Scenarij: Jane Sutton

Film je bil sprva predvajan na BBC kot serija, ki naj bi gledalce informirala o kloniranju, zato vsebuje veliko intervjujev z strokovnjaki na tem področju. Predstavlja pa vprašanje, s katerim se bomo s časom morali vsi soočiti: ali je kloniranje v medicinske namene zločin, če bi s tem lahko rešili nekemu življenje? Zgodba se odvija v prihodnosti leta 2014. 28 letni Andrew si pri plezanju zlomi hrbtenico. Medicinska raziskovalka dr. Alex Douglas trdi, da bi z novo revolucionarno tehniko kloniranja lahko rešila njegovo življenje in mu omogočila, da bi spet hodil. Film se odvija kot sodba zdravnici, saj je opravljala eksperimente na kloniranih celicah, ki so bile starejše od 14 dni in s tem kršila zakon.

MEUCCI – IZUMITELJ TELEFONA (2. del)

Italija 2003

Produkcija: RAI Fiction

Režija: Fabrizio Costa

Scenarij: Francesca Contaldo

11. junija 2002 je ameriški kongres z veliko večino sprejel resolucijo, v kateri je zapisano, da odslej za izumitelja telefona velja Antonio Meucci in ne več Alexander Graham Bell. Ta italijanska uspešnica prikazuje nastanek in razvoj ideje o telefonu, ter boj Antonia Meuccija za pravičen naziv izumitelja.

CFP – NEPOPOLNI ZLOČINI: NEIZPODBITEN DOKAZ

Italija 2004

Produkcija: TAODUE Film za RTI Mediaset

Režija 2004

Scenarij Massimo Bavastro in drugi.

Najpreprostejša razlaga tega filma je italijanska verzija ameriške kriminalistične serije CSI. V filmu je prikazano mnogo inovativnih orodij za raziskave zločinov.

Bogdan Petrovčič

za bistre

Križanka

X	morski ses- alec...	zvit kot...	igralna karta	X	prva slo. igralka	krtovo delo	srebro
Časopis gim. Ledina							
zver iz SIR				naselje			
				vrsta			
del avto- mobila			čebele gradijo				domače delo
			tipke				
pšenica, rž, oves, ječmen					sestavil anonymous		
X	na meji je						
	kdor pleše						
zvijača					aluminij		
					ribiška...		
X		tovarna avtom.				X	
		Špan. otok					
zensko ime				tovarna koles			
				X			
več satov skupaj						X	
akademija za likovno umetnost				zadnja in prva črka			X
				hrvaški otok			Vojna in ...
španski pesnik						X	
						reka	
država kot lastnik					je ali		
					zaimek		
dve enaki črki			moško ime				
			X				
X	drsalna prvina						X

Foto

Benetke

VODA, GOLOBI, SMRAD, BIENALE = Benetke

Daljnega leta 2005, natančneje 8. vinotoka, se je zgodil preobrat v svetovni zgodovini. Mesto Benetke je padlo pod oblast Ledincev. Beneški bienale je pod ledinsko okupacijo padel le v nekaj minutah, teror nad sodobno umetnostjo smo začeli izvajati v hipu. Izpred Tabora sta se odpeljala dva avtobusa dijakov gimnazije Šentvid in gimnazije Ledina. Že po nekaj minutah vožnje se je pokazalo, da smo Ledinci navajeni na neusmiljene okoliščine (le od kje?). Medtem ko smo mi prepevali, so se Šentvidčani le zabubili v svoje ovoje in trdno zaspali. Vožnja do Benetk je minila brez večjih incidentov, čeprav tega (glede udeležencev) ni nihče pričakoval.

Na ladji je potekalo tudi snemanje dokumentarnega filma z vprašljivo vsebino (RTV še ni odobril predvajanja). Ko smo se končno privlekli do prvega prizorišča bienala, smo bili že živalsko lačni in med čakanjem na vstopnice smo si kar pred vhodom priredili piknik in s polji salamo zasmradili vso okolico. Italijansko ministrstvo za okolje nam že grozi zaradi narejene škode. Bienale je bil kot vedno presenetljiv, WC-ji zastoj (!) in osupljivo čisti! Spet smo bili navdušeni nad strateško lego Slovenije, saj smo spoznali, da smo lahko srečni, ker je bienale tako blizu nas.

Moderno umetnost je vsak doživljal po svoje, nekateri smo ob tem celo doživeli nirvano. Navdušejoča je bila ideja Nemčije, ki pa je nekatere zelo vrgla s tira. Si predstavljate, da nič hudega sluteč vstopiš v prostor, in kar naenkrat nekdo skoči predte in začne peti in plesati okoli tebe! Avstralski umetniki so postregli z nekaj globokimi mislimi (exact dimensions of staying behind). To bi res moral videti, da bi razumel. Nekateri se namreč zagotovo vrnemo čez dve leti. Plus bienala so tudi nova medrasna spoznanstva, ki so pritegnila ogromno pozornosti.

Potem smo odkobacali (z raznimi postanki, npr. pri komunističnem društvu - DRUŽE TITO) do drugega prizorišča - Arsenala, ki pa, mimogrede, nima nič skupnega z istoimenskim nogometnim klubom. Glede na italijansko označevanje in pojmovanje leve ter desne, smo tja celo brez kompasov prišli dokaj hitro. Seveda je treba omeniti, da WC-ji tu niso bili tako oskrbovani. Seveda pa nam ni treba posebno poudarjati, da smo bili tudi tu navdušeni, če ne še celo bolj kot prej! Si predstavljate največji lesteneč na svetu, ki se ves blešči in sveti, da se sprašujete, iz kakšnih kristalčkov je narejen, ko pa si ga pobliže ogledate, ugotovite, da na vsakem "kristalčku" piše OB! To privede do spoznanja, da je ves lesteneč iz tamponov! Tekle so polemike glede umetnikovega psihičnega stanja in njegovih čustev do menstruacije.

Potem smo si lahko v posebnih škatlah zastoj ogledali porno program, ki pa je bil predstavljen rahlo komično. Videli smo tudi slike fatalnih žensk (transvestitov) in se poučili, koliko različnih vrst posode obstaja (najini mami-ci bi bili ljubosumni na njihovo čistočo), saj je bilo vse - od posod za bruhanje do posode za špagete. Že dolgo odsluženi stari puloverji so postali blazine in tvorili velik sanjski kup. Ob nekaterih razstavljenih umetnijah smo

nekateri doživeli tudi duhovno razsvetljenje. Idej je bilo polno, videli smo še vesoljsko ladjo, zanimive čevlje...

In potem (Benetke, pazite se) - nakupovanje, od česar smo si veliko obetali, a malo manj uresničili. Nekateri še zdaj doživljamo travme zaradi grozljivih živih lutk, ki naj bi izpadle smešno, a je bil učinek ravno obraten. Glede na število golobov, ki smo jih prestrašili, bi lahko od že omenjenega ministrstva za okolje prejeli posebna priznanja (tam namreč golobi predstavljajo tak problem, kot pri nas medvedi). Videli smo tudi, kakšna moda se nam obeta. Vse tiste najbolj fancy Italijanke so imele obute gumijaste škornje, ki so bili sumljivo podobni tistim, ki jih naše babice uporabljajo za izkopavanje krompirja. Preden bi zares zapustili Benetke, smo želeli še na WC. Vsi so nas pošiljali na javnega (1 evro na osebo), ampak spet ista zgodba kot že pred dvema letoma - bil je zaprt. Ko sem to skušala pojasniti natakarku v nekem baru, je rekel le ALORA!!!

Na ladji smo se Ledinci spet izkazali za trpežnejše, saj smo zunaj kljubovali nemogočim vremenskim razmeram, kjer ni pomagalo niti kemično orožje - trivremenski taft. Na avtobusu pa spet zasebna 3F-ovska žurka in spanje Šentvidčanov. Po nekaj prepetih narodnih (?) pesmih (seveda ni treba poudarjati, da smo se živalsko drli in tako skrili še tisto malo posluha, s čimer nas je obdarila mati Narava (ne vem, zakaj je bla ravno pri nas tako gorenjsko skopa) in spakovanju v kamero, so nas skušali umiriti s filmom *Ko to tamo pevamo*. Niso pa računali na to, da ima film kar nekaj pevskih vstavkov, kjer si nismo mogli pomagati, da ne bi pritegnili (ZA BEOGRAD... NESRETIK SAM OD MALENA... JOOOJ JOOOJ...).

In tako smo varno prispeli iz apeninskega škornja (priljubljena besedna zveza naše vodičke) v alpsko-karavanško-kamniško-savinjsko kuro.

Do naslednje ekskurzije se vam iz garderobe javlja Morski Želodek & Mali Grmiček!

M.Ž. & M.G.

PS.: Kartice spet nismo poslal. Tokrat zato, ker ne podpisujemo italijanskega strogo kapitalističnega režima.

Grega Oluić in lesteneč iz tamponov

Ekskurzija

Aaaaaaaaaaaaaa, pa tako lep dan je bil.....

EKSKURZIJA V RODNO DEŽELO HALOŽANA IN GIBANICE

(Aaaaaaa, pa tako lep dan je bil... Haložan je ostal le beseda in ne okus...) Tretji letniki smo se na že tradicionalno ekskurzijo odpravili 8.9.2005. Štart je bil izpred Tabora in dva avtobusa sta skoraj pokala od nas di(v)jakov, ki smo ta dva dni hoteli izkoristiti v nulo (žur, žur, žur).

Ekskurzija je bila zasnovana kot resno delo, vendar so to ostale le pobožne želje. Sam program je bil zelo pester, saj smo na Celjskem gradu rešili kobilico Vilija, ki se je s svojo nemočjo prikradel v srce avtorici tega članka, spoznali smo 'tamlajš mlinarjevo hčer', ki je na naše začudenje že pred desetletji srečala abrahama, izvedeli, kako blizu je 'blizu' in se prenaledli štrudla.

Prvi postanek je bil na Celjskem gradu, kjer smo se najbolj razveselili majhnih zelenih kabinic, imenovanih WC. Teta Sonja (vodička) nam je z vso zavzetostjo obnovila zgodovino gradu in se očitno ni zavedala, da smo Ledinci (elita) o tem že dobro poučeni.

V muzeju na prostem so nam postregli z vsemi informacijami, čemu so (razen, seveda, povečanju natalitete) služili kozolci, črna kuhinja in kako lepo je bilo življenje včasih. To so nam razlagali s tako zavzetostjo, da se je marsikateri od nas želel vrniti v preteklost in se bosonog poditi za kravco... Poudariti je treba tudi našo povezanost z višjimi silami, saj smo obiskali tako veliko cerkev, da je moje znanje matematike premajhno, da bi vam povedala točno število (ok, no, prešteli smo jih lahko na prste ene roke... pe še en je ostal.. prst, mislim).

Potem pa končno težko pričakovano kosilo. Domača goveja juhca, dunajski zrezek in jabolčni štrudl so v nas prebudili energijo, ki so jo učitelji v nas pogrešali

že od jutra. Naslednja postaja, Babičev mlin, je od nas pričakovala popolno biološko oboroženost (česar se mi seveda nismo domislili) - RAID! Ko so udarili komarji, smo se mi lahko le zmedeno trepljali po telesu. To pa ni motilo zdaj že novega podpredsednika, ki je pokazal svoj narodnozabavni temperament in zašpilal eno ta domačo na svojo frajtonerco, kar je zelo razveselilo tamlajš mlinarjevo hčer. Poba se je očitno zavedal, da dober glas in stas prinese pozitivne rezultate volitev (predvsem tiste KO-KO-KO punce so bile nad njim zelo očarane in so se ob njegovem nastopu sramežljivo smehljale, očke so jim kar žarele (da si boste lažje predstavljali kako, si pred oči priključite žaromete).

Ker smo po naravi esteti, smo se ustavili še v Banovcih in si v nudističnem kampu privoščili hladno pijačo. Dejstvo, da je kamp nudističen, je zaradi prenaseljenosti komarjev seveda rahlo zastrašujoče. Nekateri smo odmor raje izkoristili za iskanje »najboljšega sosed« in pri tem naleteli na mednarečno nerazumevanje, saj očitno ljudje, živeči preko Mure, drugače razumejo besedico tule blizu. Pri njih ta očitno pomeni kraj, oddaljen več kot 2 km!

V hotelu je dobre sobe dobila le elita selektiranih, ostali pa smo se morali zadovoljiti s spancem v belih sobicah, sumljivo podobnim tistim, ki se nahajajo na koncu Zaloške ceste. Noč smo prebili z mednarodnim incidentom, saj je nek Nemec v spranih spodnjicah od nas zahteval mir 'svojem' hotelu. Seveda ni treba poudarjati,

da ga na žalost (ali srečo) nismo preveč dobro razumeli. Noč je bila zabavna, televizijski program pester, poker donosen...

Posledice noči so bile vidne še ves naslednji dan, zato o njem raje ne bom izgubljala besed... No, za tiste, ki vas zanima, naj vseeno povem še, da je rojstna hiša Miška Kranjca izredno zanimiva in vsesplošno navdušujoča, ter da se je mali Miško v njej gotovo dobro počutil. Tudi lončarska delavnica nas je dobesedno navdušila. Omeniti je treba, da je v majhni vaški trgovinici, ki jo je napadla horda žejnih dijakov, zmanjkalo vsega užitnega in jo je trgovec zaprl kar sredi belega dneva.

Po kosilu nas je čakala še ena atrakcija. Ogledali smo si Radgonsko vinsko klet in tako izvedeli, s čim nazdravljamo ob vsakodnevnih priložnostih. Pot nazaj je minila v znamenju pitja (soka), petja in na žalost brez lulstopa na Trojanah.

Ekskurzija je bila zabavna, zanimiva in vsaj malo tudi poučna. Vreme je bilo jasno (kot je rekla teta Sonja, angelčke (s tem je mislila nas, da ne bo pomote) vedno spremlja sonček), hrana užitna, družba pa imenitna.

M.Ž.&M.G.

PS: Kartice vam nismo poslal, ker jih je zmanjkalo. Bomo drugič, obljubmo, če se bomo prej še kj zmenil za sponzorstvo...

Frrrrrrfrrrrrr

Jezik

Ja, tako kot verjetno že vse generacije pred nami, smo tudi mi letos prvič prestopili ogromna in zastrašujoča vrata Gimnazije Ledina. Fazani smo v šolo prišli z metulji v trebuih (v velikosti golobov), tresočimi se koleni, spoštovanjem in navdušenjem (no... kakor kdo). Imeli smo veliko pričakovanj, pa se nam ni zgodilo nič posebno tragičnega. Ko smo po petnajst minutnem iskanju učilnice končno prišli v razred, je bila tam smrtna tišina in počutili smo se kot manekenka, ki je izjavila nekaj izjemno trapastega. Potem si gledal nove sošolce, pa oni tebe, pa nato ti razredničarko, pa ona tebe in tako naprej...

Domov smo verjetno skoraj vsi odhajali z mešanimi občutki. Kmalu pa smo pristali na realnih tleh in ugotovili, da nismo najboljši, najpametnejši... To je bilo že naslednjega dne, ko smo vsi zaspani ob za nas veeeeliiko prerani uri prišli v šolo in se poglobili v litosfeske plošče, ko smo »šprehali« po nemško, se pri slovenščini pogovarjali o Evropski uniji in seveda tudi o književnosti, tekli na grad in se nazaj gredoč kotalili proti šoli, ter pri prof. Pavlihi izpljunili vse žvečilke ter se potuhnili v svoje, sicer ne preveč udobne stole.

Tudi med odmori nam ni šlo nič bolje. Med stoterimi stopnišči in tisočerimi učilnicami smo iskali svojo. Na koncu pa smo brez obotavljanja po navodilih starejših letnikov, ki so za nami vpili frrrrr, iskali telovadnico v 4. nadstropju.

No... to je bilo nekaj malega o tem, kako smo se počutili fazani prve dni. Nujno pa moramo dodati, da smo se šole že navadili in z navdušenjem spoznavamo nove ljudi in se že zaljublamo v večinoma starejše (nekateri so zadovoljni tudi s svojimi vrstniki) lepotce in lepotice Gimnazije Ledina. En lep fazanski pozdravček od

Bajaderce in Bacci

Kdaj ste se nazadnje vprašali, kako pomemben je jezik? Ko ste bili nazadnje pri najljubšem uličnem sladoledarju? Ko ste hoteli ljubljene osebi pokazati par mojstrskih jezikovnih vaj v francoščini? Ko vas je nekdo nadlegoval in ste se odločili za najljubšo kretnjo iz otroštva?

Verjetno je najbližje prav zadnji primer, saj če nekomu pokažemo jezik, ta to gotovo razume. Pa nas razume prav? Tu se pravzaprav komunikacija ustavi – pri nebesednih kretnjah in gibih. Še dobro, da smo takšno vrsto komunikacije opustili nekje na koncu kamene dobe, a ne vem, zakaj si vseeno z lahkoto predstavljam mamo z veliko gorjačo v eni roki, in s poznanim "pojdi se učiti" pogledom na obrazu. Še dobro (ali pač ne), da se je v vseh teh letih razvil mnogo hitrejši, a ne vedno bolj učinkovit način za pretok informacij (ne mislim SMSov). Da, tisti pravi domači – materin, malo kasneje tuji, in še kanček kasneje drugi tuji jezik.

Katerega od zgoraj navedenih se pa vi z največjim navdušenjem učite? (opomba: Tistega, iz katerega imamo popravni izpit, žal ni veljavni odgovor). Če se zaradi prevelike "radosti" do vseh treh jezikov šolskega učnega načrta niste uspeli opredeliti, je vredno razmisliti, saj pri vedno manjšem deležu poklicev upoštevajo zgolj znanje materinega jezika. K temu prispeva tudi velikost naše kokoške, ki nam onemogoči, da bi se pred tujci naredili francoze in čakali, da se pričnejo z nami sporazumevati v "svetovni" francoščini. Enako bi lahko rekli tudi za Nemce, Italijane ... Le Američani in Angleži imajo to srečo, da so s svojim jezikom prodrli po celem svetu in ostali jezikovno (geografsko) nerazgledani.

Na pomoč nam priskoči šola, ki skrbi za naš jezikovni razcvet. Mladi, kot smo, pa se te pomoči ne zavedamo in se je premalokrat poslužujemo. Če o jezikih povprašamo naše babice in dedke, nam povedo, kako se v naših letih vsi niso imeli možnosti učiti tujih jezikov, kako so lahko brali samo prevedene knjige in se niso mogli udeležiti raznih recitalov v tujih jezikih, kakršnemu smo imeli ledinci možnost prisluhniti v ponedeljek 26. septembra – na svetovni dan jezikov.

Bogdan Petrovčič

razno

Do nazga

VPRAŠANJA:

1. Ali ste v mladih letih »špricali« pouk in katere predmete ste najraje »špricali«?
2. Kaj bi bili po poklicu, če ne bi bili učitelj?
3. Kdaj ste se nazadnje napili alkohola?
4. Kateri predmet bi sami izpustili v učnem načrtu?
5. Ali bi učili svojega otroka?
6. Kaj menite o učiteljskih plačah, za koliko so prenizke?
7. Katere živali se najbolj bojite?
8. Kateri je najlepši dogodek iz vašega poklica in kateri je najslabši, ki bi ga najraje pozabili?

razno

prof. HACE:

1. Saj sem še vedno mlada!
2. Geograf- kartograf
3. 21.7.2005 ob 21.33???
4. Nobenega. Vsak ti da nekaj za življenje.
5. Ga nimam.
6. Ni prenizka.
7. Muhe CE-CE, raka
8. Najlepši v vsakem primeru dijaki – eni ko prihajajo, drugi ko odhajajo. Najslabšega ni, je že prav, da se je zgodilo tisto, kar se je moralo.

prof. RESMAN:

1. Špricala sem, nisem pa zalivala. Posameznega predmeta se nisem izogibala, se je pa zgodilo, da sem kakšno zadnjo uro odšla iz šole. To je bilo redko, saj mi je bilo v šoli kar prijetno.
2. Zanimiva mi je arhitektura.
3. Pri mojih letih pa že moram poznati mero.
4. V učni načrt bi vključila osnove lepega vedenja.
5. Svoje otroke sem učila z dajanjem zgledov, trudila sem se tudi z matematiko, pa sta se mi upirala.
6. Včasih je gospod učitelj s svojo plačo preživel ženo, otroke in gospodinjsko pomočnico.
7. Najhujša žival na zemlji je človek.
8. V mojem poklicu je veliko lepih trenutkov. Sem zmeraj med mladimi in z mladimi. Okrog mene je vedno ustvarjalna energija, veliko novih idej, veliko smeha in zabave – največ življenja.

prof. PAVLE:

1. Špricala? Dajte no! Samo dovolila sem si včasih vzeti malo časa zase.
2. Včasih bi delovno mesto za nekaj, kjer ne bi bila ves čas tako izpostavljena 300 očem in mi ne bi bilo treba toliko govoriti. Tako da si kdaj pa kdaj želim delati npr. kot urejevalka vrtov...Včasih.
3. Tega se, seveda, niti ne morem spomniti.
4. Raje bi uvedla gospodinjstvo: kuhanje, kako delati z denarjem, likanje, šivanje, vrtičkarstvo...
5. V šoli nikoli. Izven nje – več njih.
6. Lahko bi seveda rekla, da je vsaj 3x premajhna. Ampak zdi se mi, da lepo živim.
7. Ta velikih kobilic.
8. Kadar je meni fajn, je tudi dijakom. In obratno.

prof. KOBLAR:

1. Če mi verjamete ali ne – špricanja sploh ni bilo. Enkrat smo kolektivno »špricali« latinščino, ki smo jo imeli ob ponedeljkih zadnjo uro (zvečer do 19.30). Ne spomnim se, da bi bile kake hude sankcije. Nas je pa bilo pred profesorjem precej sram (morda prav zato, ker ni niti omenil dogodka, nam je pa dal vedeti, da mu ni bilo všeč).
2. Pedrija je bila vedno moja velika želja.
3. Joj, ne vem, če sem sploh kdaj toliko popila, da bi se ga »napila«.
4. Jaz lahko govorim le za angleščino in za nemščino. Torej, ta dva. A mislim, da bi ju v življenju kar pogrešali, se vem ne zdi?
5. Zakaj pa ne? Ali niso v razredu vsi dijaki enaki? Je pa verjetno zaradi splošnega prepričanja prav, da so ju poučevali drugi.
6. Ne znam odgovoriti. Kot tudi ne bi znala povedati, za koliko je liter mleka predrag ali prepoceni. Ne vem, je kar OK.
7. Ker veliko hodim v hribe – klopov.
8. Sploh ne vem, če je kak slab. Ali pa sem pozabila. Lepih je pa ogromno. Kar naprej se dogajajo. That's the point, isn't it.

prof. KRETIČEVA:

1. Verjeli ali ne, vendar si takih podvigov nisem privoščila, razen, ko si je cel razred (v gimnaziji) zaželel »proste« pri angleščini, za kar smo tudi vsi »pokasirali« ukore – in preživeli brez psihičnih travm.
2. Verjetno veterinarica, imela pa bi tudi svoje zavetišče za zavržene in zlorabljene živali.
3. Na enem izmed zadnjih praznovanj rojstnega dne vašega ravnatelja, ko smo si ves večer, sedeči diagonalno čez mizo nazdravljali z dobrim štajerskim vinom.
4. Zdaj verjetno bolj malo, ker vsa znanja pridejo slej ko prej zelo prav, v vaših letih pa večino, razen biologije, seveda.
5. No, vsaj malo uvidevnosti pa svojima puncama res privoščim, he, he...
6. Višina plače je vedno zelo relativna zadeva. Plače učiteljev so vsekakor odraz države do določene stroke. Očitno pa mi uspeva s to plačo preživeti (občasno tudi kupim kakšen loterijski listič).
7. Pravzaprav se resnično ne bojim prav nobene, so mi pa manj pri srcu žuželke, ki se oprimejo roke in se na njej tako dobro počutijo, da se jih stežka otreseš.
8. Lep dogodek je bil, ko so me dijaki (prejšnja generacija) poklicali k pouku kemije, tam pa mi zapeli in voščili za roj. dan. Zelo neprijeten pa se je zgodil še eno generacijo nazaj, vendar ga ne bi želela obnavljati, da kdo med vami ne bi dobil kakšne »NOVE« ideje. Sicer pa sem ga že pozabila.

anonymus

Prošnja za gospoda ravnatelja

Blode in zablude nekega fazana

Ker nama spomin že blede zaradi prevelikega absorbiranja kave v telo, se ne spomniva več, kdaj sva bili priča dogodku, ko sta 2 fazana trkala na omaro s čistili, misleč, da je to kabinet športne vzgoje. Najprej sva mislili, da hočeta rešiti čistilko, ki se je zaklenila v omaro, ampak po kratkem razmisleku so najini možgani končno zakapirali, da čistilke ni notri in ne rešujeta nje, ampak hočeta nekaj drugega.

Ker nisva želeli izpasti žaljivo, sva ju opazovali le od daleč in rešila ju je šele hrabra profesorica športne vzgoje, ki kar ni mogla verjeti svojim očem! Gospoda ravnatelja prosiva, da v dobro počutje perjadi na vsako omaro napiše, čemu služi (po možnosti z jasnimi rdečimi črkami).

Zaščitnici fazanov M.Ž. & M.G.

Volilni cirkus 2005

Ustanova na Resljevi cesti 12 ima novega, demokratično izvoljenega podpredsednika dijaške skupnosti! Predvolilni boj je sicer bolj kot na resne volitve spominjal na izbor za Miss Slovenije, saj so kandidati s svojim najočarljivejšim nasmeškom želeli očarati ledinsko populacijo.

Nabolj prikupen in priliznjen nasmešek je imel očitno ANŽE ZA VSE (ne vem, kva nej bi to sicer pomenil, sam jst bi npr. rabla enga, da mi prebeli sobo)! Zmagovalec ne le, da ima prikupen nasmeš, igrati zna celo harmoniko in s tem smo pridobili večne veselice na šolskih prireditvah in mogoče še kakšno glasbeno gostjo v slogu kraljice slovenskih src, Natalije Verboten.

Ampak tudi to še ni vse, model je vedno tako nasmejan, da ga uredništvo predlaga za igralca v reklamah za tampone (sej veste, da so v njih vedno vse nasmejane in vesele, čeprav imajo krče, pa jih zvija... tako kot naš Anže, vedno nasmejan). Hmmm, mislim, da smo se odločil prov (?)... Anže je junak naše ere, z njim se bo na Resljevi 12 začela z zlatimi črkami pisati nova zgodovina. Mogoče dobimo celo šolsko himno?

Ostalima tekmovalcema čestitava za izvirne plakate, ampak, kot vidita, to ni prava taktika. Naslednjič se potrudita za ciljno publiko - fazanke!

Prošnje za novega podpredsednika:

1. tamponi na WC-jih (lahk se obrne na sponzorstvo)
2. možnost kupovanja sadja na šoli in ne le nezdrave prehrane
3. izbris cenzure iz Mladike
4. dvigalo
5. Lahk tud časti eno rundo uredništvu Mladike. Med nami je dobr met zaveznike!

No, to bi bilo vse od M.Ž & M.G

PS: Lahk tud zrihtaš, da bojo glavno postajo prestavi do šole!

Morski želodek & Mali grmiček

Vici

Hišnik je v šoli uredil garderobo in nad obešalniki nameslil napis: ZA PROFESORJE. Naslednji dan je bil pod napisom pripis: TUKAJ LAHKO OBESITE TUDI PLAŠČE.

»Jutri bom spraševal Cankarja!« je rekel profesor slovenščine.

»Uh, hvala bogu, da ne bo mene!« si je oddahnil Peter.

Z globoko odpeto bluzo je med odmorom izstopila učiteljica naravoslovja iz razreda in na hodniku zagledala ravnatelja, ki jo je zaradi bluze vprašujoče pogledal.

»Oh, ti moji dijaki. Vsi bi se radi igrali, za seboj pa nihče noče pospraviti!« se je opravičila.

nadaljevanje ->

razno

»Če kdo misli, da je nor, naj vstane!« je rekel profesor. Dolgo je vladala tišina, nato pa je vstal Damir.

»Ti torej misliš, da si nor?«

»Pravzaprav ne, ampak me srce boli, ko vidim, da stojite samo vi.«

»Zakaj se moramo učiti kar dva tuja jezika?« se jezi Jure.

»Zato, da ni toliko brezposelnih profesorjev!« mu odgovori Samo.

»Kaj je to vakum?« razmišlja učenec na zastavljeno vprašanje.

»V glavi ga imam, pa mi ne gre z jezika!«

Pri vajah slovnice vpraša profesor: »Če nekdo reče: učenje mi je v zabavo, kakšen primer je to?«

»Primer za psihiatra!« reče Marko.

Smajli

Kazen

Kazen mora bit vzgojna!

Zvečer, ko so se že vsi pomalem odpravili spat, so se štiri zvezdice po celodnevem potepanju po Prekmurju, šele prebudile! Prižgale so televizor, si počesale lase, grizljale piškote, potem pa se odpravile vsaka na svoje mesto!

In potem večerni pregled botra Meseca (profesor, kr dveh)... Štejeta, gledata, pregledujeta, opozarjata.. Zdaj pa, otroci, če vas ni strah in če se vam od zabave ne bo zavrtelo v glavi, stopite z menoj gor na prekmursko nebo, da si pobliže ogledamo, kaj zvezdice sploh počno...

Tu smo torej na nebu! Nekatere izmed zvezdic so že na svojem mestu (spijo), druge si manejo zaspane oči, češejo lase in kajpada klepečejo med seboj, kot je to pri ženskah (?) navada. In potem zapoje pesem.. svetimo, svetimo zvezde srebrne, spanec oči naj otroku zagrne... (v prevodu: v dolini tihi je vasica mala, v večernem mraku...hajde da...za ona dobra dobra stara vre-mena..)

Potem pa obisk zvezdic v sosednjem ozvezdju (sobi), trattata trattata prihod kometa Repatca (nemško govoreči besni osebek) in beg po stopnicah. Vendar te zvezdice ujame boter Mesec: » To ni vzgojno! Pa take smrklje, stare komaj 17 let! Za kazen boste čistile ledinske omarice! Kazen mora biti vzgojna!«

In s tem se pravljica konča. Res pa je da so te zvezdice v sebi odkrile dolgo časa zatiran talent za čiščenje in je to postalo njihova nova strast!

P.S: za lažje razumevanje preberite članek o ekskurziji v Prekmurje

P.P.S: vsakaršna podobnost z resničnimi osebami je ne-namerna in zgolj naključna.

šport

Slovenija gre naprej

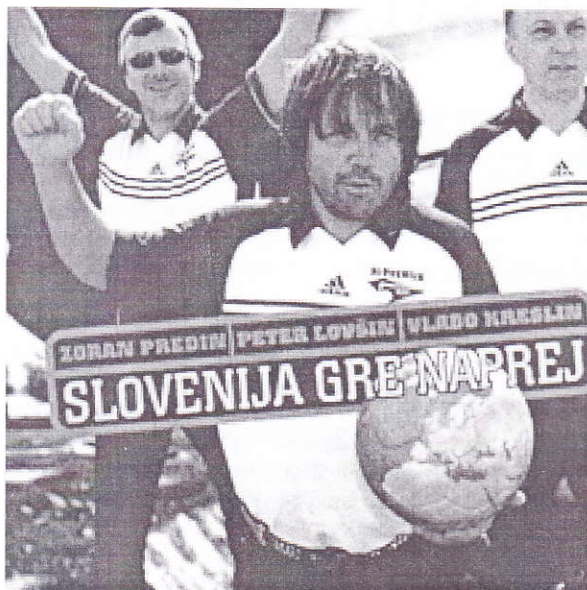
SLOVENIJA GRE NAPREJ I.

Res je! Ljudje se obračamo po vetru. Ko so bili nogometaši na svetovnem prvenstvu, so bile vse oči uprte vanje. Kasneje so zablesteli rokometiši, zdaj pa so se izpolnila tudi pričakovanja košarkarjev. Varovanci selektorja Aleša Pipana so v Beogradu zlahka zmagali tri tekme zaporedoma, v predtekmovalju izgubili četrtfinale z Nemčijo in nato v najpomembnejši tekmi prvenstva, ki je odločala za odhod na svetovno prvenstvo, Hrvaški zadali boleč poraz. Slovenska košarkarska reprezentanca je v tekmi za 5. mesto izgubila z Litvo (70:79) in tako osvojila končno 6. mesto.

Nanje smo lahko ponosni tudi zato, ker bodo denar od nagrade, 20 000 €, podarili skladu za dobrotelne namene.

Naj navijanje za naše rojake še ne zamre, saj jih bomo naslednje leto znova spodbujali na svetovnem prvenstvu na Japonskem, leto kasneje pa se bodo zopet podali v boj za naslov evropskega prvaka.

basketgirl
& Smajli

M.G.

SLOVENIJA GRE NAPREJ II.

Slovenija gre naprej...mi smo z vami...SRAMOTA!

Mi smo vedno z vami

Sama se štejem za poznavalko dogajanja na športni sceni. Vsaj približno. K temu najbrž pripomore dejstvo, da mi je bila kot mali deklici odvzeta pravica do gledanja risank, ker je bil ravno takrat nogomet (hokej, košarka, roket...) in da sem bila zato nekako prisiljena, da se začnem zanimati za čar športa. Tako naprimer, nisem poznala najnovejše Barbi mode, vedela pa sem, kaj pomeni ofsajd. Je že tako, da si je očka želel sina in da sem zato za rojstni dan namesto babyborna dobila nogometno žogo, hokejsko palico itd. Sem se pa ravno ob tem naučila mnogo stvari, če ne drugega, je postal moj besedni zaklad bogatejši za par sočnih kletvic.

Vendar sem najbrž prav zaradi tega postala športna navdušenka. Navijala sem za naše nogometaše in se tresla ob tisti legendarni tekmi v Romuniji (sej se spomnite, turbo Rudi), navijala sem za rokometaše, od živčnosti skakala na hokejskih tekmah, košarki, smučarskih skokih (in skodelica čaja), atletiki, vaterpolu, tenisu... Jezi pa me, ker smo tako nezadovoljni in po vetru spreminjajoč se narod, ki je zadovoljen le z najboljšim in športnikom sploh ne dopušča dihati po svoje. Ob uspehih je vedno zraven vsa Slovenija, vsi smo ponosni nanje, vsi trdijo, da verjamejo vanje... Ampak ko pridejo neuspehi, vsi kar naenkrat prestopijo na drugo stran. Najbrž ste že slišali tisto: SMO zmagal, SO zgubili! Saj smo vedeli... sramota... mučenje žoge... še moja babica bi bolj igrala... Take besede sem naprimer naključno ujela na vlaku ob nedavnem porazu nogometne reprezentance proti Škotski. Kdo je zdaj z njimi? Nihče! Je že tako, ob zmagi junak, ob porazu bedak!

Zavedati se moramo, da je za uspeh potrebna podpora javnosti, treba je verjeti vanje in ob neuspehih ni naša naloga iskati krivca, pač pa podpora. Ekipa pač mora delovati kot ekipa in če javnost ne bi vseskozi pritiskala nanje, bi bili odnosi verjetno precej boljši. Vsi so govorili o nekaj kvalitetnih posameznikih, dejstvo pa je, da prav ti ponavadi povzročajo nemire v ekipi, čeprav sami niso krivi, da so ljubljenci javnosti. Sama se zavedam, da so v športu tako vzponi kot na žalost tudi boleči padci, in sem ponosna nanje kljub vsemu. Smo dvomilijonski narod (z negativnim naravnim prirastkom) in imamo v vrhu rokometaše, smučarje, atlete, hokejiste, košarkaše... Vam to kaj pove? Imamo vrhunske športnike, imamo ase, vendar pa je v slovenskem športu (glede na dvomilijonski narod) res veliko afer tako finančnega kot tudi drugega značaja (spomnite se Srečkota in Zahovića) in je mnogo športov neupravičeno potisnjenih ob stran.

Tako je za nogometaše vedela vsa Slovenija, da gredo na svetovno prvenstvo, da pa so hokejisti v eliti, pa ni bilo posebej poudarjeno. Moti me tudi, ker sploh ni čutiti več tiste prave pripadnosti klubu. Sama že od malega navijam za Jesenice in sem hodila navijat zanje tudi v tistih najbolj črnih sezonah. Večina mojih znancev se mi je smejala v glavo in bili so za tiste čase šampijone - Olimpijo. Lani pa jih kar naenkrat vidim kot najbolj zagrete jeseniške navijače?!? Taki ljudje mi res dvignejo pritisk in se mi obenem celo smiljo!

Spoštujem pa take, ki stojijo za svojim moštvom vseskozi! Takih nas je malo, premalo... Poglejte, recimo, Škote! V kakšnem številu so prišli sem, vsi v kiltih, pa čeprav so se zavedali, da jim je pot za SP že zaprta! Navijali so s srcem in s srcem je njihovi reprezentanci uspelo premagati Slovenijo! Bodmo še mi takšni in podpirajmo naše ase vedno, ne le ob uspehih! Ne pustmo, da smo po svetu prepoznavni le po škandalih, problemih... stojmo ponosno za Ledino, Slovenijo, čeprav nismo vedno najboljši!

M.G.

PS: Vsem, ki me neopravičeno kritizirate: pejte v... Vsem, ki me opravičemo kritizirate: slava vam! Sam povejte, zakaj?!

Šport na Gimnaziji Ledina

In zdaj še pregled športnega dogajanja na Gimnaziji Ledina. Redki kandidati so se odločili braniti čast športne tradicije na Gimnaziji Ledina, ki pravici na ljubo počasi zamira, saj je generacija velikih imen omenjenih sposobnosti zamrla že pred leti, z odhodom Tomaža Vnuka. Ampak zdaj se ta neprijetni predah končuje in Ledina je spet zasedena v vsem svojem športnem ponosu, generacije so se zamenjale, mentorji so si nabrali izkušenj in živcev za novo sezono.

Tukaj pa so že prvi rezultati po okrepčilnem spancu.

Uvrstitev naših dijakov in dijakinj na prvenstvu srednjih šol Ljubljane v tenisu, ki je bilo 13., 14. in 15. septembra 2005 na igriščih RC Savsko naselje.

Najbolj je na tenisu zarulov Fras Žiga, v gosjem redu pa so mu sledili Markič Matic, Jesih Luka, Ježovnik Mitja in Bevk Luka. Od dijakinj je bila najboljša Forjan Maruša, sledila ji je Petkovšek Nadja nato Spitzer Ana in Kastelic

šport

Barbara.

Ekipno prvenstvo v atletiki, Ljubljana, 21. september 2005

DIJAKI:

- Od naših je bil v teku na 2000 m najboljši Korošec Črt, zvesto mu sledijo Verbič Urban, Bezak Nejc, Dušak Peter in Grmič Blaž.
- Na 400m najbolj Bric Tilen ve, kako se streže tem stvarjem, pobožno mu sledijo Birtič Tadej, Gabrovšek Peter in Senegačnik Aleš.
- 1000m je najhitreje od naših odtekel Jeras Gašper, v hrbet pa so mu gledali Borštnar Vasle Andraž, Kolmanič Jernej, Horozovič Damir.
- Na Ledini v višino skače najvišje Furlan Pavle, sledijo mu pa Černe Matic, Mesarič Jan in Mujnovič Emir.
- In pazi to, ANZELJC ANŽE očitno čist totalna raztura sceno, saj je bil v skoku v daljino najboljši in dosegel prvo mesto v svoji disciplini in peljal vse druge tekmovalce iz drugih šol lulat. V uvrstitvah pa mu sledijo še Tekavec Jernej, Peteh Lovro in Dežman Grega.
- V suvanju krogle pa so dosegli rezultate Gregorič Mitja, Bulatovič Dejan, Prinčič Ožbej Janez in Pavlič Jernej.
- Ekipno je gimnazija Ledina dosegla zavidljivo tretje mesto.

DIJAKINJE:

- Na 100m najbolj diši teči dijakinji Mlinar Janji in Kožar Erni.
- Tudi med dijakinjami imamo tekmovalko, ki totalno raztura in to je SKUBIC MATEJA, ki je osvojila prvo mesto na
- 400m in je posvetila vsem ostalim tekmovalkam. Pridno ji je sledila Robavs Anja.
- Na 1000m se je zgodil še en raztur, zakrivila ga je HUDOKLIN MAJA, ki je osvojila fenomenalno drugo mesto, sledila pa ji je Rode Jerneja.
- V skoku v daljino je SEMIČ NEŽA ponovno zabeležila odlično tretje mesto, rezultate pa sta zabeležili še Bradeško Maruša in Šircelj Jana.
- In kot da se dobre stvari nikoli ne končajo, je zavidljivo drugo mesto dosegla NICCOLETI LARISA v skoku v daljino, tesno ji je s četrtrim mestom sledila Košnjek Jasna nato pa še Kebe Sara in Šipelj Špela.
- V suvanju krogle se je od naših najbolj izkazala Grum Mateja, sledita pa ji še Tomažič Tina in Voler Klementina.
- Ekipno so dekleta dosegla srebro in ponovno Ledini prinesle pokal.
- Redakcija Mladike iskreno čestita vsem udeležencem atletskega tekmovanja in vam sporoča, da smo ponosni na vas. Mogoče nekega dne postanete naš idol.

Finale ekipnega prvenstva v atletiki DP, Velenje, 13. oktober 2005

spremljavo: prof. Tomac

DIJAKI:

- Na 2000m je bil najboljši Suhadolnik Luka na 14. mestu, sledil pa mu je Korošec Črt na 22. mestu.
- V teku na 100m je Dušak Peter osvojil 14. mesto, Grmič Blaž pa 21. mesto.
- 400m. Zavidljive rezultate sta dosegla Bric Tilen z 12. mestom ter Birtič Tadej.
- V štafeti na 4x100m je ekipa Gimnazije Ledina osvojila 11. mesto.
- Na 17. mesto je, v teku na 1000m, pritekel Borštnar V. Andraž, na 20. pa Jeras Gašper.
- V skoku v višino je na 17. mesto skočil Černe Matic, na 22. pa Dežman Grega.
- Za GL si je v skoku v daljino priboril izjemno 6. mesto Anzeljc Blaž, na 16. mesto pa je doskočil Tekavec Jernej.
- Kroglo je od naših sunil najdlje Gregorič Mitja, sledi mu Hodžič Semir.

Jesenski kros srednješolcev

spremljavo: prof. Bizjan

MLADINCI/MLADINKE LETNIK 1990 IN MLAJŠI:

- Najboljše je od naših tekel Borštnar Andraž in pritekel na 6. mesto. Sledijo mu, Irt Jernej na 16. mestu, Novak Andrej na 37. mestu, Atelj Aleksander na 47. mestu in Mlakar Rok na 56. mestu.
- Najbolje se je odrezala Hudoklin Maja in dosegla 3. mesto, 13. mesto je osvojila Zorman Nina, 23. pa Skubic Mateja.

MLADINCI/MLADINKE LETNIK 1989:

- Na cilj so pritekli 4. Suhadolnik Luka, 12. Korošec Črt in 25. Kaltar Sandi.
- Robavs Anja je dosegla 6. mesto.

MLADINCI/MLADINKE LETNIK 1988:

- 5. mesto pripada Jerasu Gašperju, sledijo mu Pogačar Aljaž na 11. mestu, Zupanc Miha na 20. mestu in Klinc Matej na 25. mestu.
- Izvrstno 3. mesto je dosegla Štimpfel Suzana, sledita ji še Artič Brina na 17. in Logar Špela na 18. mestu.

MLADINCI LETNIK 1987 IN STAREJŠI:

- Na 17. mesto je pritekel Dušak Peter.

šport

Ekipno so mladinci dosegli odlično 4. mesto, mladinke pa prav tako odlično 6. mesto.

Maraton, Ljubljana, 23. oktober 2005

spremljavo: prof. Tomac, prof. Šilc Trček

DIJAKI:

Izmed dijakov Gimnazije Ledina se je odrezal najbolje Suhadolnik Luka z 28. mestom, sledijo pa mu Jeras Gašper, Zabel Vid Matevž, Birtič Tadej, Borštnar Vasle Andraž in tako naprej.

DIJAKINJE:

Najbolje je odtekla Robavs Anja in pritekla na 54. mesto. Sledi ji še Zajc Maja na 81. mestu. Podrobnejše podatke si lahko ogledate na <http://maraton.slo-timing.com>.

Športna orientacija, Tivoli, 10. november 2005

spremljavo: prof. Jovan, Prof. Šilc Trček

Med dijaki so 4. mesto v športni orientaciji dosegli Zabel Vid Matevž, Baus Tomaž in Suhadolnik Luka. 7. mesto so si prisvojili Vičič Blaž, Klinc Matej in Radič Slaven, 9. mesto pa Senegačnik Aleš, Slamič Blaž in pa Pogačar Aljaž.

Tudi dijakinje so desegle visoka mesta. 4. mesto so osvojile Šimec Monika, Zajc Maja in Kermavnar Karin. 6. mesto Gorenc Ana, Tekavec Martina in Šegina Ela. Na 9. mesto pa so se povzpele Triler Maja, Perko Nina in Gotar Laura.

Ekipno si je Gimnazija Ledina priborila 11. mesto od 12. ekip.

Do naslednjic pa vas lepo pozdravljam iz naslonjača, kjer je še najbolj varno. Bog z vami.

anonimous

moda

Letos so moderni jahalni ali eskimski škornji

Preteklo sezono smo nekoliko zaobljene nosili le za pokušino, letos pa bodo ošiljene dokončno zamenjali zaobljeni modeli. Morda so nekoliko manj elegantni, a bistveno bolj udobni, pa še prsti na nogah nam bodo hvaležni, saj jih ne bomo več tiščali v hudo ozke škornje, prav tako se nam ne bo več treba "ubijati" na vrtoglavo visokih in ozkih petah. Letošnji škornji so, tako kot tudi čevlji, spredaj zaobljeni, peta pa je nekoliko nižja in širša, da je korak lahkotnejši. Veliko je tudi polnih pet, tako da je prijetno hoditi.

KAKŠNI ŠKORNJI?

Med škornji prevladujejo jahalni in eskimski. Prvi so iz gladkega, velikokrat svetlečega se usnja, z nizko peto in kakšnim okrasnim jermenom ali sponko ob strani. Modni so poudarjeni šivi, neti, zadrge, idealni za mokre dni so podplati iz debelo narezljane gume. Eskimski škornji so sicer usnjeni ali iz semiša, a z obveznim dodatkom krzna. Naravnega ali umetnega. Lahko so tudi v celoti podloženi s krznom, ali pa so z njim vsaj ob robu okrašeni. Da zaradi tega ne bodo videti preveč robustni, jih stisnemo z vrvicami, vezalkami ali usnjenimi trakovi. Praktično je, pa še lepo povrhu.

KATERE BARVE?

Barve zimske obutve so znova skoraj dolgočasno klasične, saj prevladujeta črna in rjava v vseh odtenkih, nekaj malega pa je še drugih barv, denimo bele in rdeče.

by: invisible

Dredlorksi

KAKO JIH NAREDIŠ?

Umiješ si lase in jih naravno počeseš. Suhe lase razdeliš na dober cm debele pramene. Da se ti ne pomešajo med seboj, si lahko pomagaš z elastikami. Po vsej verjetnosti bo nujna pomoč prijateljice/prijatelja. Ta naj prične na zadnjem delu glave. Vsak pramen posebej je treba prečesati nazaj proti glavi. Pazita, da bosta česala le po malem, da se izogneta cmokom. Ko je pramen prečesan, z gumico spnita njegov začetek in konec. Zadnja malenkost: vosek na roke, posvaljkati je treba vsak del posebej.

DRUGA FINTA

Lase razdeliš v pramene, ki jih na tesno poviješ z bombažnim sukancem. Priporočam sukanec v barvi tvojih las.

IN KASNEJE?

Novo spletle lase s kvačko sproti vozlamu v drede.

KOLIKO STANE?

Doma: samo veliko časa in potrpljenja.
Pri frizerju: ohoho denarja in še veliko časa.

VZDRŽEVANJE

Drede je na začetku treba umivati vsak teden, ko se utrdijo, pa na 2-3 dni. Pri pranju je pomembno, da pri splakovanju ne ostane nobene pene. Drede dobro stisneš, da odteče še preostala voda. Glavo si ovij v brisačo za kakih 10 minut. Dredlorkse lahko posušiš kar na soncu, pa tudi sušilec bo v redu. Ko bodo čisto suhi, jih lahko malo povoskaš, vendar voska nikoli ne nanašaj na že povoskane lase.

NASVETI IZKUŠENIH MOJSTROV

Če želiš, da so bolj čvrsti, jih pomočiš v sladkano vodo, utrdiš jih lahko z rumenjakom, vmešanim v pivo.

ZANIMIVOST

Dobeseden prevod naj bi bil grozna griva. Ne ve se natančno, ali jih je tako poimenoval kak zgrožen snob, ali pa so le rezultat polomljene jamajške angleščine.

by : Invisible

Manikura ali oaza za roke

Pri osnovnem lakiranju se uporablja:

- podlaga s kalcijem - za utrjevanje ter zaščito nohta pred obarvanostjo. Priporočljiva je uporaba pred vsakim lakiranjem.
- nadlak- ki se uporablja po lakiranju, da je lak zaščiten in obstojnejši. Nadlak daje nohtom moker videz.
- olje z vitaminom A, E, F ter s proteini - uporablja se za obnohtno kožo, ki preprečuje sušenje kože, saj jo vlaži. Priporočljiva je uporaba vsak dan.

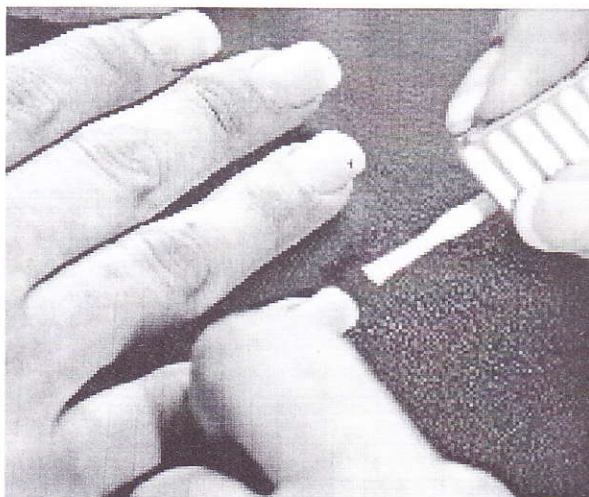
Pri oblikovanju nohtov se uporablja polirna pilica ter oblikovalna pilica. Polirna pilica je pomembna, da se noht zapre, da se ne lomi, trga ali cepi. Z oblikovalno pilico pa se noht oblikuje in se lahko pili v obe smeri, saj s tem ne poškoduješ nohta.

POSLIKAVE NOHTOV

Še vedno je zelo priljubljena in zaželena francoska manikura. Noht oblikuješ v kvadratni obliki, konico nalakiraš z mlečno belim lakom in nato še z nežno barvo laka nalakiraš ves noht.

Morda pa si nekoliko bolj kreativna in na noht narišeš razno razne vzorčke in simbole. Potrebuješ le več vrst barv laka in nekoliko več potrpljenja. Pri risanju pa si lahko pomagaš tudi z zobotrebcom, na koncu pa nalepiš tudi kakšen biser.

by: invisible

recepti

Čokoladna pena

POTREBUJEŠ

- 200g jedilne čokolade
- 5 jajc
- 1 žlico kavnega izvlečka v zrnih
- 1 žlico vrele vode
- 150 ml sladke smetane
- nekaj kakava v prahu

PRIPRAVA

1. Večjo posodo napolnimo do polovice z vodo in zavremo. Zmanjšamo temperaturo. V manjšo posodo naložimo čokolado in jo postavimo na večjo posodo z vročo vodo za toliko časa, da se čokolada ne stopi.
2. Skledo odstavimo in pustimo, da se raztopljena čokolada malo ohladi. Ubijemo jajca in rumenjake ločimo od beljakov.
3. Rumenjake vmešamo v čokolado, enega pa prihranimo za kakšno drugo jed.
4. V manjši posodi zmešamo 1 žlico kavnega izvlečka in 1 žlico vrele vode ter zlijemo v čokoladno mešanico.
5. Beljake stepemo v trd sneg, tako da se naredijo kupčki.
6. V čokoladno zmes primešamo najprej dve žlici snega in jo, s tem zrahljamo. Nato v obliki osmice previdno vmešamo še ostanek snega. Pazimo, da ostane v zmesi čim več zraka.
7. Peno z žlico nadevamo v posodice. Nepokrito hladiamo približno 2 uri, da se strdi. Stepemo 150 ml sladke smetane in jo nadevamo na vrh pene. Smetano potresemo z malo kakava.

by: invisible

Zobna pasta

Nedavno so v zbirki zapisov na papirusu v Državni knjižnici na Dunaju, v Avstriji, našli egipčansko formulo za zobno pasto, ki sega v 4. stoletje našega štetja.

Najdba predstavlja najstarejši recept za izdelavo zobne paste na svetu. Prav tako pa je to še dodaten dokaz za dejstvo, da je bil zdravstveni sistem davnega Egipta eden najnaprednejših v tistem času.

SESTAVINE

- eno drahmo soli
- dve drahmi mete
- 20 zrn popra
- drahma posušenega cveta irisa (morda najbolj aktivno sestavino, saj so ugotovili pozitiven učinek proti boleznim dlesni)

Drahma je zelo majhna količina, enaka eni stotini unče. Takšnih sestavin seveda niso shranjevali v tube kot danes, zato se predvideva, da je bilo potrebno mešanico za vsako uporabo posebej zmešati. Seveda pa tudi danes marsikdo ne zaupa izdelkom, ki jih najdemo na policah pri Najboljšem sosedu in še vedno sami mešajo svojo zobno pasto, ki pa je iz lastnih izkušenj povedano precej ogabna. Vseeno pa vam dobrodušno prilagam recept:

SESTAVINE

- 1,5 čajne žličke sode bikarbone
- malo (ampak res malo) soli
- ena čajna žlička glicerola
- 3 kapljice metinega ekstrakta

Vse potrebno za izdelavo dobiš v lekarni. Pa veliko sreče pri umivanju zob.

by: invisible

Poezija

Ime na štumfih (NLP 06)

Vsak dan hodim po tebi
Štumfi mi že zaudarjajo po repi
Ti pa se še vedno ne daš
Pohojen se samo še bolj oglašáš

Tvoje ime na štumfih ne pomaga več
Ali hočem preveč?

Štumfi z dneva v dan bolj zaudarjajo
Moja stopala so samo še bolj gnila
Vsi me samo še zavajajo
Da te bom lahko na svoje noge priklenila

Enkrat se bom v smradu svojih nog zadušila
In takrat bom ugotovila
Da nisem dobra vila in te bom lahko pozabila

Smrad odhaja, obup ostaja
Samo še okus po repi obstaja

Rea

Ich und Du...

Ich und du,
wo bist du?
Ich bin hier
geh mit mir!
Ich liebe dich,
liebst du mich?

Du bist schön,
ich warte auf dich,
bitte, bitte lieb mich!
Ich kann nicht mehr ohne dich leben,
du musst mir deine Liebe geben...

Also was wollte ich sagen...
Ich will dich zu mir einladen...
Du bist sehr attraktiv,
geh ins Bett mit mir!

Alen Schabanowitsch

Obrazi

Mlade hčere truplo
Črna jama krije
Poleg jame krokar
Obupa polne solze lije

Kar oko doseže
Izjoče narava
Pomlad po grobovih
Krvave kaplje posipava

V joku svojo izgubo
Človek truplu toži
Krokar, temni krokar
V pogubo svojo kroži

nekdo

Fazanska

Ko Ledino sem prvič prestopila,
dober »filing« sem dobila,
ta me pripravil do tega je,
da v njo vpisala sem se.

Zdaj zaenkrat žal mi ni,
tu prav dobro se mi godi,
upam, da tako ostane vse,
do konca srednješolskih dni.

JUST_ME

Angleško-nemški tabor

Petek, 14. oktober

Odhod izpred šole... vsi zaspani, smo nestrpno pričakovali avtobus in nove dogodivščine, ki so nam, kot smo pričakovali, stale naproti. S težkimi potovalkami, kovčki, nahrbtniki, v katerih je pri nekaterih bilo »robe« za cel mesec, smo se počasi odpravili izpred gimnazije. Vožnja do našega prvega postanka (Gospodsvetsko polje s cerkvijo in vojvodskim prestolom) je minila zelo hitro. Posebej se je dogajalo v zadnjem delu avtobusa, kjer so si naredili "tapravo žurko". Naš naslednji postanek je bil namenjen ogledu gradu Hochosterwitz, kjer nam je nemškogovoreči Slovenec predstavil muzejske zbirke, v katerih se je našlo marsikaj zanimivega (oklepi, knjige, orožja...).

Po končanem ogledu smo se vzpeli na razgledni stolp Pyramidenkugel, na katerega se marsikateri dijak ni podal ravno z veseljem, pa čeprav nas je do vrha peljalo dvigalo, saj je bil pogled nanj res zastrašujoč. Res je, da je pogled z vrha enostavno treba doživeti, vendar je kljub temu kar nekaj dijakov ostalo na varnih trdnih tleh.

In končno, postanek v Celovcu, kjer smo imeli kar nekaj prostega časa za pohajkovanje po mestu. Čeprav naj bi si tisti, ki še nismo bili v Deželnem muzeju, tega ogledali, smo se profesorice nekako zmuznili in si še podaljšali prosti čas, ki je bil na voljo. Po zanimivem postanku smo se odpeljali še do Vrbskega jezera, kjer sem se počutila kot na obali, saj je jezero res zelo veliko in ga nekateri imenujejo kar »avstrijsko morje«. Ta postanek je vseboval še ogled cerkva in pokopališča.

Naš zadnji postanek je temeljil na ogledu Beljaka, kjer smo imeli približno pol ure za sprehajanje in gledanje izložb. In končno... prihod v CŠOD v Kranjski Gori, kjer smo vsi »sestradani« pričakovali večerjo. Po večerji smo se naselili v svoje sobe in ker je bila ura že kar pozna, nam ni ostalo veliko časa za spoznavanje, saj so nas profesorice "gnale" na spanje. Ker smo seveda pridni, smo jih ubogali in brez besed zaspali...

Sobota, 15. oktober

Cin, cin, cin... glasovi, katerih si tisti trenutek res nismo želeli slišati. Noč se mi je zdela tako kratka, kot da bi spala le dve uri. Z muko sem se odpravila na zajtrk in po njem so sledile prve ure pouka, ki so mi bile zelo všeč. Potekale so v sproščenem in zabavnem vzdušju, kjer smo reševali rebuse, kvize, zanimive vaje... v nemškem in angleškem jeziku.

Pouk je trajal do kosila, po le-tem pa so nas čakale športne aktivnosti, pri katerih smo lahko izbirali med plezanjem, veslanjem in pohodom. Jaz sem se odločila za plezanje, čeprav se nato na steno nisem vzpela. Skoraj vsak dijak je prišel do zgornje točke in nekatere je bilo prav zanimivo gledati.

Po dejavnostih je zopet sledil pouk in po njem večerja. Ko smo povečerjali, smo se kar se da hitro odpravili v svoje sobe, kjer smo se pripravili za v disko. Ta večer je bil zame res nekaj posebnega, noreli in plesali smo v ritmičnih glasbah, ki nam jo je vrtel naš "ledinski DJ". Bolj zanimivega večera, pa še ne... na plesišču se je kar trlo "ledincev" in "ledink"... komaj si našel kakšen prazen "kotiček". In glej... tri ure so minile kot za stavo in že smo zopet pridno ležali v svojih posteljah in čakali, da nam profesorice voščijo lahko noč...

Nedelja, 16. oktober

Eh ja... vsega lepega je enkrat konec... prav tako našega kratkega tabora, (ki bi res lahko trajal vsaj en teden). Še nekaj ur pouka, pakiranje, sprehod... in že smo zopet sedeli v avtobusu, ki nas je tokrat peljal proti Ljubljani. Ni mi žal, da sem se udeležila tabora, saj sem se na njem dosti naučila, predvsem pa spletla dosti novih prijateljstev in upam, da se vidimo tudi prihodnje leto...

JUST_ME

Angleško-nemški tabor

Petek, 14. oktober

Odhod izpred šole... vsi zaspani, smo nestrpno pričakovali avtobus in nove dogodivščine, ki so nam, kot smo pričakovali, stale naproti. S težkimi potovalkami, kovčki, nahrbtniki, v katerih je pri nekaterih bilo »robe« za cel mesec, smo se počasi odpravili izpred gimnazije. Vožnja do našega prvega postanka (Gosposvetsko polje s cerkvijo in vojvodskim prestolom) je minila zelo hitro. Posebej se je dogajalo v zadnjem delu avtobusa, kjer so si naredili "tapravo žurko". Naš naslednji postanek je bil namenjen ogledu gradu Hochosterwitz, kjer nam je nemškogovoreči Slovenec predstavil muzejske zbirke, v katerih se je našlo marsikaj zanimivega (oklepi, knjige, orožja...).

Po končanem ogledu smo se vzpeli na razgledni stolp Pyramidenkugel, na katerega se marsikateri dijak ni podal ravno z veseljem, pa čeprav nas je do vrha peljalo dvigalo, saj je bil pogled nanj res zastrašujoč. Res je, da je pogled z vrha enostavno treba doživeti, vendar je kljub temu kar nekaj dijakov ostalo na varnih trdnih tleh.

In končno, postanek v Celovcu, kjer smo imeli kar nekaj prostega časa za pohajkovanje po mestu. Čeprav naj bi si tisti, ki še nismo bili v Deželnem muzeju, tega ogledali, smo se profesorice nekako zmuznili in si še podaljšali prosti čas, ki je bil na voljo. Po zanimivem postanku smo se odpeljali še do Vrbskega jezera, kjer sem se počutila kot na obali, saj je jezero res zelo veliko in ga nekateri imenujejo kar »avstrijsko morje«. Ta postanek je vseboval še ogled cerkva in pokopališča.

Naš zadnji postanek je temeljil na ogledu Beljaka, kjer smo imeli približno pol ure za sprehajanje in gledanje izložb. In končno... prihod v CŠOD v Kranjski Gori, kjer smo vsi »sestradani« pričakovali večerjo. Po večerji smo se naselili v svoje sobe in ker je bila ura že kar pozna, nam ni ostalo veliko časa za spoznavanje, saj so nas profesorice "gnale" na spanje. Ker smo seveda pridni, smo jih ubogali in brez besed zaspali...

Sobota, 15. oktober

Cin, cin, cin... glasovi, katerih si tisti trenutek res nismo želeli slišati. Noč se mi je zdela tako kratka, kot da bi spala le dve uri. Z muko sem se odpravila na zajtrk in po njem so sledile prve ure pouka, ki so mi bile zelo všeč. Potekale so v sproščenem in zabavnem vzdušju, kjer smo reševali rebuse, kvize, zanimive vaje... v nemškem in angleškem jeziku.

Pouk je trajal do kosila, po le-tem pa so nas čakale športne aktivnosti, pri katerih smo lahko izbirali med plezanjem, veslanjem in pohodom. Jaz sem se odločila za plezanje, čeprav se nato na steno nisem vzpela. Skoraj vsak dijak je prišel do zgornje točke in nekatere je bilo prav zanimivo gledati.

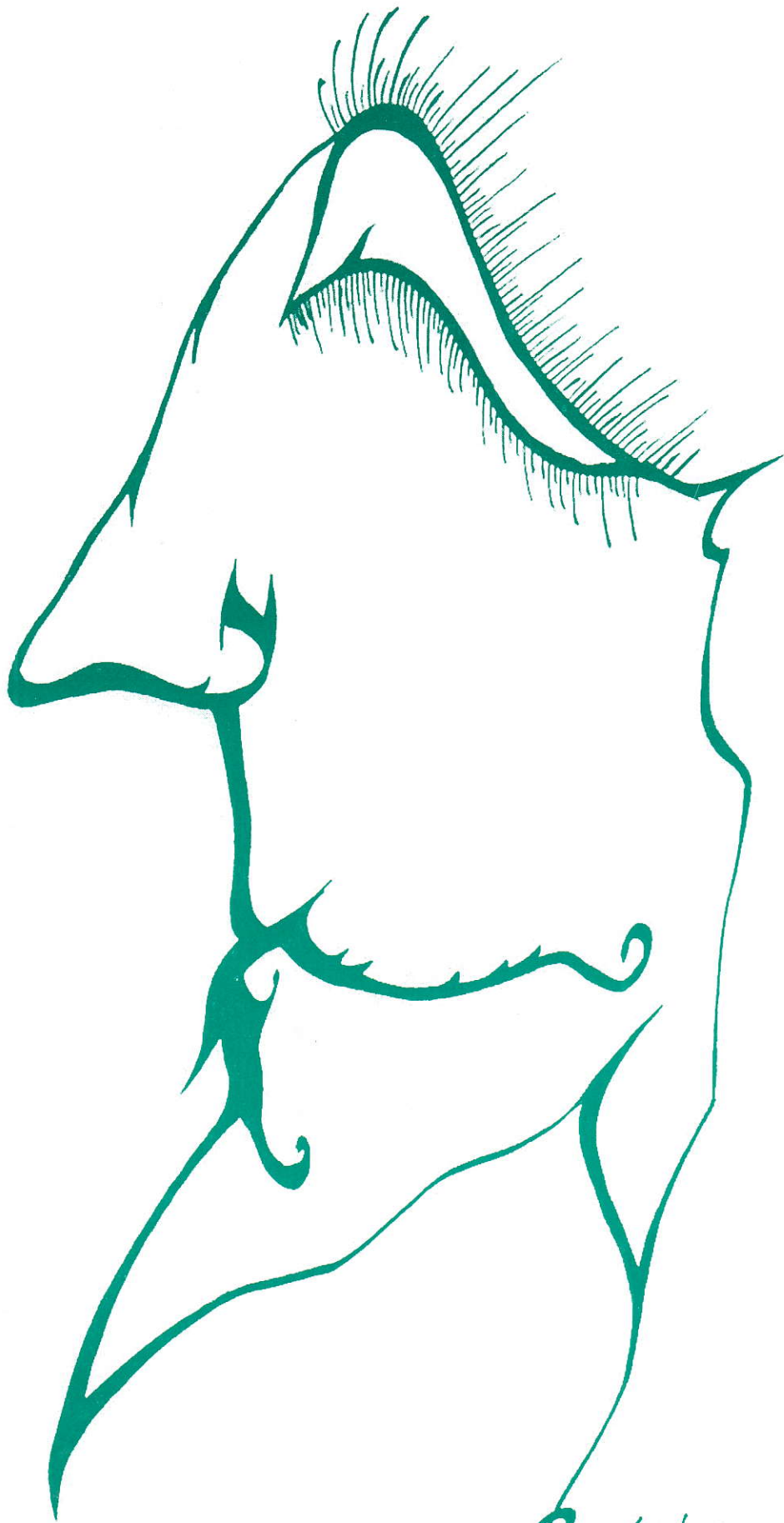
Po dejavnostih je zopet sledil pouk in po njem večerja. Ko smo povečerjali, smo se kar se da hitro odpravili v svoje sobe, kjer smo se pripravili za v disko. Ta večer je bil zame res nekaj posebnega, noreli in plesali smo v ritmih glasbe, ki nam jo je vrtel naš "ledinski DJ". Bolj zanimivega večera, pa še ne... na plesišču se je kar trlo "ledincev" in "ledink"... komaj si našel kakšen prazen "kotiček". In glej... tri ure so minile kot za stavo in že smo zopet pridno ležali v svojih posteljah in čakali, da nam profesorice voščijo lahko noč...

Nedelja, 16. oktober

Eh ja... vsega lepega je enkrat konec... prav tako našega kratkega tabora, (ki bi res lahko trajal vsaj en teden). Še nekaj ur pouka, pakiranje, sprehod...in že smo zopet sedeli v avtobusu, ki nas je tokrat peljal proti Ljubljani. Ni mi žal, da sem se udeležila tabora, saj sem se na njem dosti naučila, predvsem pa spletla dosti novih prijateljstev in upam, da se vidimo tudi prihodnje leto...

JUST_ME

© J. DeGruen